

Enighed, og saa ser jeg ikke, der kan indvendes noget imod at forbyde al Søndagsjagt. Jeg skal saaledes ikke have noget imod det stillede Vndringsforslag under Nr. 18 og Underændringsforslaget under Nr. 19, jeg tror meget vel, at de kunne motiveres fra et humanit Standpunkt og særlig det sidste bør motiveres der ud fra. Derimod maa jeg altsaa sige, at hvis man vil motivere dette Underændringsforslag ud fra et folkekirkeligt Standpunkt, saa kan man ikke foreslaa Afstæffelsen af Helligdagsjagten i sin Helhed, men kun gaa noget videre, end man allerede er gaaet i Lovet om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage, idet man saa kun kan komme til at forbyde Jagten i Kirketiden fra Kl. 9—4.

Vndringsforslagene under Nr. 20 og 21 har jeg ikke noget at erindre imod; jeg kan tiltræde dem. Det eneste Forslag, jeg altsaa haaber ikke at se vedtaget her, er Forslaget under Nr. 14.

Strandskov: Det er foranlediget af den ærede Ministers Udtalelse om Skydning om Søndagen, at jeg har forlangt Ordet. Jeg vidste ikke andet, end at jeg i de sidste 20 Aar havde bestilt mig paa loyalt at opfylde alle de Bestemmelser, som Lovgivningen paabyder, men jeg hører nu af den ærede Minister, at det ikke er Tilfældet. Jeg har nemlig støttet Skytteforeningerne af al Magt i deres Skydning om Søndagen; der er samlet en stor Skare af unge Mennesker i Skytteforeningen paa Nøen. Nu er det ganske vist ikke Dyr, som der jages, men det, der foretages, er Forberedelse til Mennekejagt. Jeg har derfor følt mig truffen af den højtærede Ministers Udtalelse om, hvorledes han betragter Søndagsjagten, og det gør mig virkelig ondt, hvis han ogsaa opfatter Skytteforeningens Skydning om Søndagen paa samme Maade som Jagten paa Dyrene; jeg opfatter nemlig som jagt Sagen saaledes, at Skytteforeningerne foretage deres Øvelser for at blive dygtige Skytter til at skyde Folk. Det er jo ganske vist en lidt fri Overfættelse, men det er i Virkeligheden saaledes. Naar jeg skal sige min Mening om Søndagsjagten i Almindelighed, som den her foreligger, saa skal det slet ikke anfægte mig, om der virkelig er nogen Jagt paa Søn- og Helligdage selv under Kirketjenesten, thi som den ærede Ordfører for Mindretallet (N. Hansen) udtrykte sig, det er jo ikke paa Kirkegaardene eller ved Kirkerne, denne Jagt bliver drevet, det er helt ud paa Markerne langt fra Kirken, saa at Præsterne i al Fred og Ro kunne passe deres Gerning i Kirken og paa Kirke-

gaardene, selv om der øves Jagt ude omkring i Landet. Man vil altsaa kunne se, at jeg ifølge disse Betragtninger ikke er stemt for at stemme for det Vndringsforslag, der foreligger her om Søndagsjagten.

Indenrigsministeren (Singerløb): Jeg antager, at det var en Spøg af det ærede Medlem, jeg har nemlig ikke talt om Skytteforeningerne, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Jagt paa Mennesker er hverken tilladt paa Hverdage eller paa Søn- og Helligdage her i Landet. — I Loven om Fred paa Folketirkens Helligdage er der kun Tale om Klappjagter og Jagt i Selstaber, andet er ikke forbudt, og det, det ærede Medlem talte om, rammer ikke mine Udtalelser.

Rump: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om to af Udvalget stillede Vndringsforslag, idet jeg samstemmer med den ærede Minister i, at det var bedre, om det paa disse Punkter blev ved Regeringsforslaget, som jeg tror er heldigere; jeg tror nemlig, at der er en Misforstaaelse til Stede. Jeg sigter til § 11, om Ketten til at nedskyde Hunde, og til § 12 om, hvor man maa færdes med Skydevaaben. I Regeringsforslaget staar, at man kan nedskyde Hunde og forbyde Færdsel med Skydevaaben paa „Beje og Stier, der ere aabne for almindelig Færdsel“. Nu foreslaar man den Forandring, at Ordene: „der ere aabne for almindelig Færdsel“, blive staaende for Bejenes Bedkommende, medens Ordene „og Stier“ udgaa, og der tilføjes „eller uden for offentlige Stier“. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, ønskede man ikke at foretage nogen Forandring med Hensyn til Bestemmelsen om Beje, fordi der, som han sagde, baade er offentlige Beje, det vil sige dem, der staa paa Vejregulativet, og private Beje og endelig Beje, som ere aabne for den almindelige Færdsel, naagte de ikke staa paa Vejregulativet. Det er en bekendt Sag, at saaledes er det; det burde ikke være saaledes, fordi det strider mod Loven, men saaledes er det. Man vil altsaa der bibeholde det, som er Lovens Tanke, at naar Hunde færdes uden for Beje, der ere aabne for den almindelige Færdsel, da kan man nedskyde dem, og kun paa saadanne Beje maa man gaa med Skydevaaben. Men hvad der gælder om Beje, gælder ogsaa om Stier, og i endnu højere Grad. Vi havde en Lov af 1850, som paabyder Indførelse af Stiregulativer; ifølge den skal der optages Regulativer over alle offentlige Stier, og de Stier, der ikke komme paa Regulativerne, kunne